

**בש"פ 8856/13 - מדינת ישראל נגד המשיב בבש"פ
8856/13: המשיבים בבש"פ 8857/13: דוד מגידש, פנחס מזרחי, מאור
מגידש**

בבית המשפט העליון

**בש"פ 8856/13
בש"פ 8857/13**

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב בבש"פ 8856/13: דוד מגידש
המשיבים בבש"פ 8857/13: 1. פנחס מזרחי
2. מאור מגידש

בקשות להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ד' בשבט התשע"ד (7.1.2014)

בשם המבקשת: עו"ד א' כהן

בשם המשיב בבש"פ 8856/13

והמשיב 2 בבש"פ 8857/13: עו"ד מ' גבאי

החלטה

עניינה של החלטה זו בשתי בקשות להארכת מעצר שלישית בתשעים ימים של המשיבים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996, החל מיום 7.1.2014 או עד למתן פסק הדין בעניינם, לפי המוקדם. בעניינו של המשיב בבש"פ 8856/13 (להלן: דודו) עד מתן פסק דין בתפ"ח 12866-10-12 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בעניינו של המשיב 2 בבש"פ 8857/13 (להלן: מאור) עד מתן פסק דין בתפ"ח 12968-10-12 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע. מעצרו של המשיב 1 בבש"פ 8857/13, פנחס מזרחי (להלן: פנחס), שותפו לכתב האישום של מאור, הוארך בהסכמה בהחלטתי מיום 6.1.2014.

הליכי המעצר

1. נגד המשיבים הוגשו כתבי אישום נפרדים הקשורים באותה פרשה בה היו מעורבים, במסגרתה נקשר קשר בין דודו, פנחס ואדם נוסף (אשר פעל באירועים אלו בסמכות וברשות המשטרה; להלן יכוננו: השותפים) לרצוח שני אנשים. עובדות כתבי האישום פורטו בהחלטות שונות של בית משפט זה שניתנו בעניינם של המשיבים (ראו לעניין זה: החלטת השופט ח' מלצר בבש"פ 8859/12 מדינת ישראל נ' פלוני (1.1.2013); החלטת השופט ע' פוגלמן בבש"פ 635/13 מגדיש נ' מדינת ישראל (25.2.2013); החלטת השופט נ' הנדל בבש"פ 4853/13 מדינת ישראל נ' מזרחי (10.7.2013); החלטת השופט א' שהם בבש"פ 6452/13 מדינת ישראל נ' מגדיש (29.10.2013)).

בתמצית ייאמר, כי בכתבי האישום נטען כי במסגרת הקשר תכננו דודו והשותפים לפגוע ביעדים השייכים ל"ארגון של דומראני" ובתוך כך לרצוח שני אנשים. כתבי האישום מתארים את הפעולות השונות שביצעו הללו לצורך קידום וביצוע מטרות אלו. בין היתר, נטען כי הם פעלו להשגת כלי נשק. בעניין זה נטען, כי מאור סיפק לשותפים אקדח ומחסנית מלאה בכדורים, הסביר להם על דרך תפעולו ומשנתקלו בבעיה הציע לספק להם כלי נשק חלופי. בגין מעשים אלו יוחסו לדודו עבירות של ניסיון לרצח, קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות שונות בנשק. למאור יוחסו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ומתן אמצעים לביצוע פשע. לצד האמור יוחסו למשיבים אף עבירות סמים, לדודו יוחסה עבירה של החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית, ולמאור יוחסו עבירות של החזקה ושימוש בסמים, והחזקת כלים וחצרים.

2. בד בבד עם הגשת כתבי האישום הגישה המדינה בקשות למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם. ביום 5.12.2012 קבע בית המשפט המחוזי (מ"ת 12991-10-12, כבוד השופט נ' אבו טהה) כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של מאור וכי העבירות המיוחסות לו מקימות עילת מעצר סטטוטורית. על אף האמור, קבע בית המשפט כי ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופת מעצר, והורה על שחרורו של מאור למעצר בית מלא. על החלטה זו הגישה המדינה ערר לבית משפט זה (בש"פ 8859/12 הנ"ל). ביום 1.1.2013 קיבל בית המשפט את הערר וקבע כי אין מקום לשחרר את מאור לחלופת מעצר, מאחר שמקרה זה אינו נמנה על אותם "מקרים חריגים, המצדיקים, בהתחשב בעבירות המיוחסות למשיבים ולשאר הנסיבות, את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר". יצוין, כי בקשתו של מאור, שהוגשה לבית המשפט המחוזי, בחודש יולי האחרון, לעיון חוזר במעצרו, בשל כרסום שחל, לטענתו, בתשתית הראייתית, נדחתה (החלטה מיום 14.10.2013, כבוד השופט נ' אבו טהה).

בעניינו של דודו, קבע ביום 25.12.2012 בית המשפט (כבוד השופט נ' אבו טהה) כי הונחה תשתית ראייתית

לכאורית לחובתו ומעשיו מקימים עילת מעצר סטוטורית, אשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופה. על החלטה זו הגיש דודו ערר לבית משפט זה (בש"פ 635/13 הנ"ל). ביום 25.2.2013 דחה בית משפט זה את הערר וקבע, לאחר בחינת הראיות ועילת המעצר, כי אין מקום להתערב בקביעות בית המשפט המחוזי.

3. משחלפו תשעה חודשים ומשפטם של המשיבים לא הסתיים הגישה המדינה בקשות להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים. ביום 10.7.2013 קיבל בית המשפט את הבקשות (בש"פ 4853/13; בש"פ 4870/13) והאריך את מעצרם של המשיבים. משחלפו תשעים הימים שבה והגישה המדינה בקשות להארכה שנייה של מעצר המשיבים. ביום 3.10.2013 הוארך מעצרו של דודו בהסכמה בתשעים ימים (בש"פ 6450/13). מעצרו של מאור הוארך בתשעים ימים בהחלטת השופט א' שוהם מיום 29.10.2013 (בש"פ 6452/13).

ההליך העיקרי

4. מהבקשה עולה כי משפטו של דודו עומד לקראת סיומו, סיכומי הצדדים הוגשו ועתה ממתינים שיקבע מועד למתן הכרעת דין. לעומת זאת, משפטם של מאור ושל פנחס מצוי בשלב הוכחות ועדיין לא הסתיימה העדת עדי התביעה, לעת הזו קבועים מספר דיונים להמשך שמיעת הראיות.

הבקשה

5. במסגרת הבקשה להארכת מעצרו של דודו טוענת המבקשת כי משפטו עומד לקראת סיומו, וכי מעשיו החמורים מעידים על מסוכנותו הרבה המתחזקת נוכח עברו הפלילי המכביד. כל אלו, טוענת המבקשת, מצדיקים את המשך מעצרו. בעניינו של מאור נטען, כי אף מעשיו מלמדים על מסוכנותו, מסוכנות המחייבת את המשך מעצרו. לטענת המבקשת, בית משפט זה כבר קבע בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו כי גם אם הוא לא היה מודע למכלול התוכנית העבריינית, הרי שאין בכך לאיין את הקביעה בדבר משקל הראיות העומדות כנגדו ובדבר מסוכנותו, מסוכנות המתחזקת בהתחשב בעברו הפלילי. המבקשת טוענת כי היא ערה לקצב התקדמותו של ההליך, אך היא מדגישה כי בתקופת הארכה האחרונה חלה התקדמות משמעותית בתיק, והסתיימה עדותו של אחד מעדי התביעה המרכזיים.

6. בדיון שהתקיים בפני התנגד בא כוח המשיבים לבקשות. בעניינו של דודו נטען כי לא חלה התקדמות משמעותית בכל תקופת הארכה האחרונה. צוין, כי סיכומי הצדדים כבר הוגשו ועל אף זאת בית המשפט לא קבע מועד למתן הכרעת דין. מכל מקום נטען, כי בנסיבות הללו, בהן כל שנותר הוא שתינתן הכרעת דין, אין מקום להאריך את המעצר בתקופה העולה על 30 ימים, נוכח הוראות הדין המחייבות מתן הכרעת דין תוך זמן קצוב.

בעניינו של מאור, טען בא כוחו כי משפטו עוד מצוי בשלביו הראשוניים. בעניין זה נטען, כי הליך ההוכחות עוד צפוי להמשך זמן רב בשל מורכבות העדויות והבעיות השונות המצויות בהן, אשר בירורן יארך זמן בלתי מבוטל. כמו כן הודגש כי בהליך בעניינו של מאור כרוך גם עניינו של פנחס, אשר מיוחס לו חלק מרכזי בביצוע המעשים וכי העבירות המיוחסות לו חמורות בהרבה מאלו המיוחסות למאור, וכל אלו משפיעים על הימשכות ההליך. בנסיבות הללו נטען, אין מקום להותיר את מאור במעצר, בייחוד נוכח המלצתו של שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר.

הכרעה

7. לאחר בחינת הבקשות וטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של דודו להתקבל באופן חלקי, כפי שיפורט להלן. דין הבקשה להארכת מעצרו של מאור להתקבל.

בעניינו של דודו, אין מקום לשחרורו לחלופת מעצר כאשר משפטו כבר בשלביו האחרונים ממש ואנו מצויים בפני מתן הכרעת דין. כל זאת בהתחשב באופי המעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום המלמדים על מסוכנותו הרבה, לצד עברו הפלילי המכביד. ואולם, נוכח מועד סיומו הקרוב של המשפט סבורני כי יש להסתפק בעניינו בהארכת מעצר של 60 ימים, בהנחה שבמהלך פרק זמן זה תינתן הכרעת הדין.

בעניינו של מאור, ער אני לטענותיו כי ההליך עוד צפוי להימשך, וכן לטענתו בדבר הבעייתיות המצויה בעדויותיהם של חלק מעדי התביעה, אשר אף היא עשויה להשפיע על הימשכותו של ההליך, בין היתר נוכח האפשרות שהזכיר הסנגור שיווצר צורך לשוב ולחקור עדים שכבר העידו. כך גם נתתי דעתי לכך שחלקו של מאור קטן מזה של פנחס שעניינם מתברר יחד. ואכן, במסגרת בקשה להארכת מעצר על בית המשפט לבחון את נקודת האיזון בין זכותו של נאשם – אשר חזקת החפות עומדת לו – לחירות, לבין האינטרס בשמירת ביטחון הציבור ובשמירה על תקינות ההליך הפלילי. איזון זה יושפע, בין היתר, מאורכה של התקופה שבמהלכה שהה הנאשם במעצר; מקצב התקדמותו של ההליך העיקרי; ממידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; ומהגורם להימשכות ההליך (ראו: בש"פ 552/13 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 5 (31.1.2013); (בש"פ 6808/10 מדינת ישראל נ' נפאע, פסקה 11 (5.10.2010)). סבורני, כי בעת הזו, לא השתנתה נקודת האיזון ואין מקום לשחרר את מאור לחלופת מעצר. הגם שחלקו של מאור בביצוע המעשים קטן משל המעורבים הנוספים בפרשה, הרי שאין בנתון זה כשלעצמו להקהות מחומרת המעשים המיוחסים לו ומהמסוכנות הנובעת מהם. מאור סיפק כלי נשק, הסביר על אופן תפעולו והציע לספק כלי נשק נוסף. במעשיו אלו מאור אפשר, לכאורה, לקדם תוכנית עבריינית מסוכנת, אשר אף אם לא היה מודע לפרטיה, הרי שמעשיו היוו נדבך משמעותי לקראת הוצאתה לפועל. במעשים אלו גלומה מסוכנות רבה לשלום הציבור. נוסף על אלו, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המשמעותי והמכביד של מאור. בהתחשב במכלול האמור אני סבור כי יש לקבל את בקשת המדינה ולהאריך את מעצרו.

מהבקשה עולה כי קבועים עוד מספר מצומצם של ימי דיונים. בהתחשב בהערכה מפוכחת של מספר ימי ההוכחות שעדיין נדרשים, נראה כי יש מקום לקבוע ימי דיונים נוספים על מנת שניתן יהיה לקדם את שמיעת ההוכחות באופן משמעותי בתוך תקופת הארכה זו.

אשר על כן, הבקשה להארכת מעצרו של דודו (המשיב בבש"פ 8856/13) מתקבלת באופן חלקי, ומעצרו יוארך ב-60 ימים החל מיום 7.1.2014 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12866-10-12 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם. הבקשה להארכת מעצרו של מאור (המשיב 2 בבש"פ 8857/13) מתקבלת. מעצרו יוארך ב-90 ימים החל מיום 7.1.2014 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12968-10-12 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בשבט התשע"ד (7.1.2014).